

Alap Hírlevél Vető

2019. december 2. évfolyam 23. szám

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Igei gondolatok

Figyelő

TL Parádé

Vendégangyalok

Miért szeretem a munkám?

Szabadulás a drogfüggőségből - levél

Fotó: Mira Kempainen

Nemeshegyi Zoltán

„Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, szerezzetek érvényt a törvénynek a kapuban! ... Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom! Ha égőáldozatot mutattok be nekem, vagy ha ételáldozatot, nem gyönyörködöm bennük.” (Ám 5: 15; 21-22)

Izrael fiai a vallási szokásoknak mindenben igyekeztek eleget tenni. Ünnepeket ültek. Égőáldozatot, ételáldozatot és hálaáldozatot áldoztak az Úrnak. Csak a szívünket nem akarták áldozni.

Mi is szeretünk ünnepelni. A kérdés csak az, hogy Isten dicsőségére vagy a magunk kedvtelésére. Áldozatot is hozunk, de kérdés, hogy önmagunkat is oda tudjuk-e áldozni az Úrnak. Mennyire szeretjük az igazságot? Csak annyira, hogy másokat számon kérjünk, vagy annyira, hogy el tudjuk viselni a dorgálást, esetleg is tudjuk köszönni?

Hozzá jöhetünk úgy, amint vagyunk, de nem maradhatunk úgy, amint vagyunk. A külsőség magában nem elég. Fontos a külső is, a megjelenési forma, a csomagolás, de nem helyettesíti a tartalmat. Ha szépen becsomagolva kapnánk romlott árut, nem vigasztalna az, hogy milyen szép a csomagolása, hanem még inkább bántana, hogy így becsaptak bennünket. Istent nem lehet becsapni szép külsővel, ha a szívünk távol van tőle.

Adventi időket élünk. Várjuk a karácsonyt, Jézus Krisztus születésének ünnepét. Ez az ünnep egymás megajándékozásának ünnepe is lesz. Sokan már rég elkezdtek gyűjteni az ajándékot, nem kis áldozatot vállalva szeretteikért. Vajon sikerül majd igazi örömet szereznii? Ma még nem késő arra gondolni, hogy ne hozzunk hiábavaló áldozatot a fő ünnepeltnek sem. Nem nagy anyagi áldozatot kíván tőlünk. Közülünk a legszegényebb is meg tudja hozni ezt az áldozatot. Önmagunk odaáldozása a legkedvesebb ajándék. Szívünk teljes szeretetével és hűségével.

Figyelő

A Magyar Közlöny 2019. évi 187. számában (2019. november 21.) megjelent a Kormány 277/2019. (XI. 21.) Korm. rendelete egyes szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi tárgyú kormányrendeletek módosításáról.

A Magyar Közlöny 2019. évi 184. számában (2019. november 19.) megjelent a Kormány 271/2019. (XI. 19.) Korm. rendelete a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet, valamint a tartós ápolást végzők időskori támogatásáról szóló 383/2017. (XII. 12.) Korm. rendelet módosításáról.

Várakozók jelentése 2019. október - november

Októberi vezetői konferencia - dr. Andrácz-Tóth Veronika előadása hozzáférhető a szocialismodszeratan.hu oldalon

A KSH oldalán elérhető a Háztartások életszínvonala, 2018 című kiadvány

Elindult a Baptista Szeretetszolgálat Cipősdoboz akciója

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Szirtes-Tankó Tünde

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. E-mail: szirtes-tanko.tunde@baptista.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.

Megjelenik kéthetente.

Természetes módon küldjük a baptista szolgáltatók e-mail címekre. Kérjük a vezetőket, hogy intézményükben tegyék elérhetővé hírlevelünket a szakmai dolgozók számára is. Feliratkozni a szocialismodszeratan.hu oldalon lehet.

TL Parádé

Támogatott lakhatás országos szakmai konferencia

Lázich Melitta

A Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ saját forrásból rendezte meg két napos Támogatott Lakhatás Országos Szakmai Konferenciáját 2019. november 20-21-én. A konferencia résztvevőit - a Mátrában meghúzó Parádfürdő varázslatos erdei környezete, a kristálytisza levegő és a kényelmes szálloda gazdag szolgáltatásai mellett - gazdag szakmai programok várták.

A konferencia célja egy általános helyzetkép bemutatása volt: hogy alakult a Támogatott Lakhatás szolgáltatás az eltelt 8 évben, a felmerült dilemmákon, a jogszabályi háttéren, a gyakorlat nehézségein, sikerein, jó gyakorlatain keresztül. A program résztvevői a szolgáltatás minden területéről képviselték magukat, így az előadók között voltak a jogalkotásban résztvevő szakemberek, hatóságok, ellátottjogi képviselő, módszertani szakértők, a kiváltás meghatározó képviselői és támogatott lakhatást működtető vezetők.

A konferenciát Serafin József módszertani vezető nyitotta meg, aki általános körképet vázolt fel a támogatott lakhatásról, szemléletes táblázatokban, grafikonokon összefoglalva a férőhelyek alakulását, az igénybe vevők nemenkénti és életkor szerinti összetételét, a szolgáltatás típusainak eloszlását és a szolgáltatást biztosító fenntartók típusának megoszlását. Ezt követően Sarkadi Krisztina az EMMI munkatársa beszélt a támogatott lakhatás jogalkotás területén történt változásairól, majd Sziklai István az NFSZK vezető szakértője mutatta be a fogyatékos emberek bentlakásos intézeteinek kiváltásáról a hazai helyzetképet, levonva az eltelt időszak - helyenként kritikus - konklúzióit. Ráczné Németh Teodóra az SZGYF főosztályvezetője módszertani tapasztalatairól számolt be a hallhatóságnak a komplex szükségletfelmérés és a hatósági eljárásokhoz kapcsolódó feladatokon keresztül.

Nyitrai Imre, a szociális vezetőképzés stratégiai vezetője és Bódy Éva a Semmelweis Egyetem oktatója a támogatott lakhatásról, mint olyan innovatív szolgáltatásról beszéltek, mely az egész szociális szolgáltatási paletta átalakulásában játszhat úttörő szerepet új szemléletével, amely az ellátottat helyezi a középpontba, a hozzá kapcsolt, egyénre szabott szolgáltatásaival.

Az ebédet követően a délutáni első blokkot Lőwné Szarka Judit ellátottjogi képviselő nyitotta, aki a támogatott lakhatásokban élők kérdéseit, problémáit tolmácsolta, majd Lázár Zsolt esperes, igazgató lelkesen számolt be a szarvasi Ótemplomi Szeretetszolgálat csicskamentő programjáról. Oberth József, a Józán Babák Klub és Magyar Emberi Jogvédő Központ Alapítvány kuratóriumi elnöke a kiskorúak ellátásáról beszélt a támogatott lakhatás keretében, megosztva tapasztalatait és javaslatokat megfogalmazva az ellátórendszer szabályozásához.

A hatósági blokkban Madár Csaba, a Pest Megyei Kormányhivatal Gyámügyi és Igazságügyi Főosztályának osztályvezetője foglalta össze a támogatott lakhatás engedélyezése és ellenőrzése során szerzett tapasztalataikat, majd a Magyar Államkincstár képviselőjében Verebélyi Tamás irodavezető-helyettes elemezte, milyen ellenőrzési szempontokra figyeljenek a szolgáltatók a Kincstár ellenőrzései során.

A nap végét élénk és hosszú kerekasztal beszélgetés fűszerezte Nyitrai Imre moderálásával, ahol az előadók a hallgatóság kérdéseire válaszoltak, szakmai eszmecserék és viták kíséretében.

A második napot Réti Ferencné, a NFSZK módszertani munkatársa nyitotta előadásával, melyben a támogatott lakhatás létrehozásával és működtetésével kapcsolatos kérdéseket fogalmazott meg a TL protokoll kialakításának menetében. Hepp Annamária a Szent Lukács Görög Katolikus Integrált Szolgáltató Központ szakmai vezetője a Szakolyban végbement kiváltás tapasztalatait osztotta meg a közönséggel, majd Monostori Katalin, Galambos Katalin intézményvezetők az Egyenlő esélyekért! Alapítvány 30 éves intézményi átalakulását mutatták be a kiváltás folyamatában. Az első blokkot Herkely Melinda vezető ápoló és Kiss Erika gyógypedagógus előadása zárta, melyben a Sztéhlo Gábor Evangélikus Szeretetszolgálat ápoló-gondozó otthonnak épült támogatott lakhatás létrehozásának rögzös útjairól számoltak be.

A szünetet követően Balázsné Nelhübel Henriette a Mécses Egyesület ügyvezetőjének lendületes előadása hangzott el, a fogyatékos ellátásban szükséges paradigmaváltásról, majd Dr. Miletics Marcell az Utcafront Menedék Hajléktalan Személyek és Szenvedélybetegek Integrált Intézménynek vezetője következett, aki bemutatta a hajléktalan-szenvedélybeteg klienseikkel végzett kiemelkedő szociális munkájukat, a támogatott lakhatás és a hozzá csatolt szolgáltatások széles skáláját és a klienseik életében betöltött szerepét.

Koós Anikó az Angyalliget Közhasznú Alapítvány az Autisták Lakóotthonáért kuratóriumi elnöke és mb. intézményvezetője a két nap előadásaira reflektálva mutatta be az általuk működtetett lakóotthont és többek között megfogalmazta, miért jobb az autista lakóik számára a lakóotthoni szolgáltatás, mint a támogatott lakhatás. A blokk végén Hermann Judit független minőségügyi szakértő hangsúlyozta a szolgáltatóknál szükséges szemléletváltás fontosságát a minőségbiztosítás és minőségirányítási rendszer által meghatározott szempontokon keresztül.

A konferencia zárásaként Hajdu Julianna a Sorsok Háza Integrált Intézmény vezetője számolt be a baptista támogatott lakhatásban élő ellátottak számára szervezett révfülöpi élményhétvégéről. Ezt követően Turcsik László feszegette előadásában azt a kérdést, hogy meddig és milyen áron működtethető a támogatott lakhatás. A nap utolsó előadójaként Batizi Ildikó, a FORRÁS Lelki Segítők Egyesülete Támogatott Lakhatás Intézménye intézményvezetője mutatta be sokszínű támogatott lakhatás szolgáltatásukat és a külső férőhely adta lehetőségeket.

A konferencia egyrészt összehozott közel 100, a támogatott lakhatásban érintett szakembert, lehetőséget teremtve arra, hogy átbeszéljék a nehézségeket, dilemmákat, ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a szolgáltatás milyen innovatív szerepet játszhat a jövő szociális szolgáltatásainak újragondolásában és átalakításában.

Vendégangyalok

Endre vékony, töpörödött, kissé hajlott hátú férfi, 92 éves. Fekete öltönyéből régen „kifogyott”, úgy csüng rajta a nadrág, mintha több számmal nagyobb lenne, nagy kabátja is lelóg a vállán. Oroszlánfejes sétabotját szorongatja, igazi múzeumi darab, arra támaszkodik. Nagyon gyenge. Ránk vár.

Kolléganőmmel szaporábbra vesszük a lépteinket, cipősarkaink kopognak az utcaköveken. Programunk van, Endrével vacsorázni megyünk. Minden hónapban egyszer beülünk valahova hárman és megvacsorázunk. Endrével együtt találtuk ki ezeket az estéket egy esős nyári napon, így legalább, havonta egyszer biztos, hogy Endre kimozdul otthonról és ezen a napon nincs egyedül. Ilyenkor egy tál finom, meleg étel mellett magasztos beszélgetéseket folytatunk a régi világról, zenéről, költészetről. Endre olyan, mint egy élő lexikon, mindenre emlékszik, azt is tudja melyik kocsmában üldögélt esténként Latinovits Zoltán, és hol volt a legfinomabb a bécsi szelet. Mindig gondosan választja ki a helyet, ahol az aktuális összeövetelt tartjuk. Ezt rá szoktuk bízni, oda megyünk, ahova ő szeretne...

Kérdezem, hogy van. "Rossz egyedül. Tudod, a feleségemmel 62 évig éltünk boldog házasságban. Nem voltak nagy érzelmek, de tiszteltük egymást. Talán az egymás iránt tanúsított végtelen tisztelet miatt sikerült ilyen jól a házasságunk. Ki tudja... Most nagy a csend! Szinte mindenki elment már, akit szerettem. Sötét és rideg a lakás."

Endre mellett Magyarországon sok ezer ember él magányosan, egyedül, vagy távol a családjától. Pontos adatok nincsenek, de a szám egyre nő. 2025-re több idős ember él majd Magyarországon, mint fiatal. A számok egész Európára érvényesek. Japán a világ egyik legjobban elöregedett társadalma, ott egy család különös gondot fordít az idősekkel való törődésre, tiszteletre. Az átlag életkor igen magas, de ez természetesen a helyes táplálkozásnak és a mozgásnak is köszönhető. A mi felelőségünk, hogy tudatosan készüljünk az öregedésre, illetve megtanítsuk gyerekeinket az idősek tiszteletére is.

Az elmagányosodásnak Magyarországon több oka van. Vannak magányosan élők, akik eltemették már a családjukat. Vannak olyanok, akik elváltak, a gyermekeik távol élnek, és nem tudnak ünnepekre sem hazajönni. Vannak magányos, beteg emberek, akiket a családjuk egyszerűen magára hagyott.

Mottó:

Fogadj be egy idős embert karácsonyra, egy hétvégére, egy napra, egy órára, egy vacsorára!

Ezért született meg az Első 80 év blog és a Baptista Szociális Módszertani Központ programja a "Vendégangyal", egyfajta „szeretetkölcsonzó” program.

Szeretnénk elindítani a „Vendégangyal” kezdeményezést azok számára, akik bátrak és befogadóak, akik megengedhetik maguknak és késztetést éreznek arra, hogy vendégül lássanak, meglátogassanak, hitre vezessenek, megajándékozzanak a környezetükben, szomszédjukban, a gyülekezetükben egy magányos, idős embert, egy idős házaspárt az ünnepek alatt és közben, egy hétvégén, egy téli estén, bármikor! A megvalósításhoz további javaslatokat, ötleteket a szocialismodszertan.hu és az első80ev.hu oldalán találhattok.

Ha ismersz elmagányosodott idős embert, és meglátogatsz egy tál étellel, ajándékkal, kérlek, írd róla pár sort, és ha lehet, készíts egy fotót hozzá, és küldd el nekünk a baptista.modszertan@gmail.com címre, hogy megoszthassuk. A közös fotókkal másokat is látogatásra serkenthetünk. (Ne felejtsd el hozzájárulást kérni!)

"A testi betegségekre ott vannak a gyógyszerek, de a magányt, kétségbeesést és reménytelenséget egyedül a szeretet képes meggyógyítani. Sokan vannak a világban, akik egy darabka kenyérré éheznek, de még többen olyanok, akik csak egy kis szeretetre." Teréz anya

Kereskedő Emőke

Miért szeretem a munkám?

Matics Bernadett

A Baptista Diakóniai Központ fenntartásában működő Szeretetotthon az Elesettekért Idősek Otthona gadányi telephelyén dolgozom, mint szociális munkatárs. Munkatársi feladatom az ellátottak csoportos és egyéni foglalkoztatása, valamint személyes ügyeik intézése: zsebpénz kezelése, bevásárlás, közgyógyigazolvány, hozzátartozókkal kapcsolattartás, rendezvények, ünnepnapok szervezése, betegkísérés orvosi vizsgálatra stb. Adminisztrációs feladatom közé tartozik a mentálhigiénés dosszié összeállítása, feljegyzés készítése a csoportos foglalkoztatásról, heti terv készítése, az egyéni foglalkoztatásról, költőpénz kezeléséről feljegyzés, és mindenféle hivatalos ügyek intézése során adódó iratok kezelése. Klienseink részére mindennap biztosítva van a hitélet gyakorlása. Heti kétszer az intézmény presbitere, heti háromszor pedig az intézmény dolgozói tartják az imaórákat. Minden vasárnap van istentisztelet. Mi dolgozók is igényeljük a lelki felüdülést, ezért a hét mindennapján a reggeli órákban áhitatot tartunk.

1999 óta dolgozom a szociális szférában, ebből 17 évet a kéthelyi értelmi fogyatékosokat ellátó bentlakásos otthonban töltöttem, jelenleg pedig a gadányi idősgondozásban. Pályaválasztásom során nagy szerepet játszott, hogy édesapám korán elhunyt, és betegsége során rengeteg rászoruló emberrel találkoztam. Korán felismertem, hogy mindenképp egy olyan szakmát kell választanom, ahol az embereknek a fizikai ellátás mellett a lelki- szellemi támogatás éppúgy szükséges és fontos. Az a szeretet, ami átjárja a szociális hálózat minden területét, elengedhetetlen e munkakör betöltéséhez. Az ember olyan lény, aki, ha megtalálja azt a munkát, amit teljes odaadással, szeretettel tud végezni, magában az életben is könnyebben veszi az akadályokat. Elengedhetetlen ehhez a szakmához a szakképzettség is, bár rengeteg dolog az ember személyiségén múlik.

Ez teszi lehetővé, hogy munkánkat lehető legjobb tudásunk szerint és tiszta szívvel tudjuk végezni. Talán úgy lehetne mondani – két szó: szaktudás és szeretet -, hogy ezek szakma alappillérei. Mi szociális munkatársak híd vagyunk lakóink számára, akikkel - túl a fizikai ápoláson, gondozáson - egy sokkal bensőségebb lelki kapcsolat, kötődés alakulhat ki. Fontosnak tartom az egyenlő bánásmód elvét, mely nemcsak az ellátás területére, de az erkölcsi normákat is követve kell számon tartani, hisz minden ember egyenlő, és senki sem szenvedhet hátrány vagy előnyt társaival szemben.

Arra a kérdésre, hogy miért szereti az ember a munkáját, talán nem lehet egzakt választ adni. Ezt a szívben kell érezni, és a szív dolgait nehéz szavakba foglalni. Elmondhatatlan és leírhatatlan érzés látni, azt a szeretetet, az a hálát, ami egy-egy idős szemében tükröződik, mikor mi úgy gondoljuk, hogy apró dolgot tettünk érte és számunkra ez természetes. Úgy gondolom, az ember úgy lett teremtve, hogy akkor leli meg boldogságát, amikor jó tettei nyomán látja, hogy örömet okozott, és cserébe nem vár semmit. Ez a feltétel nélküli szeretet, mely csak kevés embernek adatott meg és büszke vagyok arra, hogy közöttük lehetek.

Szabadulás a drogfüggőségből

Kaptunk egy köszönőlevelet, amit szeretnénk megosztani Veletek. Kicsi betekintés abba, hogy miért is olyan becses és értékes ez a munka számunkra és az emberek számára. A szívünk ilyenkor megtelik szeretettel, s új erőt kapunk a továbbiakhoz.

"a bajai Sorsfordító csapata"

2019 márciusában az életem eljutott arra a pontra, amit már sokan jósoltak. Kábítószer-függőségem és alkoholproblémáim miatt elsodródtam céljaimtól, családomtól, barátaimtól és az életem romokban hevert. Bűntudat és lelkiismeret-furdalás nélkül bántottam és kihasználtam a környezetem, hogy függőségeimet táplálni tudjam. Pillanatnyi örömet mindig tudtam szerezni, de boldog sohasem voltam igazán. A magány többször eluralkodott rajtam és időnként depresszív fázisba kerültem. 21 évesen kiégtém, elfáradtam és nem volt jövőképem.

Szégyennel tele, de annál több bátorsággal mertem segítséget kérni a bajai Sorsok Házától, és ott bizalmat kaptam, megértést és támogatást. 2019 márciusában újból lehetőségem lett rá, hogy bekerüljek egy drogterápiás intézetbe, ahol már több mint 7 hónapja élek. Keresem függőségeim gyökereit, ami olykor nehézségekkel jár, és legszívesebben már többször feladtam volna... Sokat gondolkodok rátok, és ez segít felidézni, hogy honnan indultam, hol állok most és hová tartok. Hálás vagyok a dolgozóknak és a sorstársaimnak a beszélgetésekért és a sok segítségért. Azáltal, hogy a kezdeti szakaszban mellém álltatok, újra tudok hinni, vidám és felszabadult lenni, van jövőképem és motivációm. Hosszú évek után szermentesen ünnepelhetem 22. születésnapomat egy szerető közösségben. Még sok munka áll előttem és lesznek nehézségek, amikkel szembe kell néznem, de a legfontosabb, hogy megtanultam segítséget kérni és azt, hogy nincsenek problémák csak meg nem talált megoldások.

Bizakodom, hogy ez a levél több sorstársamhoz is eljut, és azt üzenem, hogy megéri józannak lenni!